

Книга Даниїла - Номер сорок шість

Відпочинок і відновлення

Jeff Pippenger

2024-01-10

Кого Він навчить знання? І кого Він навчить розуміти вчення? Тих, що відлучені від молока, і відняті від грудей. Бо заповідь на заповідь, заповідь на заповідь; правило на правило, правило на правило; трохи тут, трохи там. Бо лепетливими устами та іншою мовою Він говоритиме до цього народу. Кому Він сказав: Оце відпочинок, дайте відпочити змореному; і це освіження. Та вони не хотіли слухати. І було для них Слово Господнє: заповідь на заповідь, заповідь на заповідь; правило на правило, правило на правило; трохи тут, трохи там, щоб вони пішли, та й упали навзад, і розбилися, і впіймалися в тенета, і були взяті. Тому послухайте слово Господнє, ви насмішники, що правите цим народом, який у Єрусалимі. Бо ви сказали: Ми склали заповіт зі смертю, і з пеклом ми в угоді; коли перейде навальний бич, він до нас не дійде, бо ми зробили брехню своїм пристановищем, і під неправдою ми сховалися. Тому так говорить Господь Бог: Ось Я кладу на Сіоні камінь на підвалину, випробуваний камінь, дорогоцінний наріжний камінь, міцну основу; хто вірує, не поквартиться. І зроблю суд за шнуром, а праведність — за виском; і град змете пристановище брехні, а води затоплять сховок. І буде скасовано ваш заповіт зі смертю, і угода ваша з пеклом не встоїть; коли перейде навальний бич, тоді ним будете потоптані. Ісаїя 28:9–18.

У 1863 році глузливі мужі, що правили Єрусалимом, розпочали поступову роботу з приховування коштовностей Міллера та заміни їх підробними монетами й коштовностями. Роблячи це, вони "уклали завіт зі смертю," вони "зробили брехню" своїм "притулком і "сховалися" "під неправдою." Але їх мали випробувати вісткою останнього дня про "спокій" і "освіження," про які говорить Петро у книзі Дій.

А те, що Бог наперед сповістив устами всіх Своїх пророків, що Христос має страждати, Він так і виконав. Тож покайтеся і наверніться, щоб були стерті ваші гріхи, щоб прийшли часи відроди від обличчя Господнього; і щоб Він послав Ісуса Христа, Якого вам наперед проповідували; Якого небо мусить прийняти аж до часів відновлення всього, про що Бог говорив від початку світу устами всіх Своїх святих пророків. Бо Мойсей справді сказав батькам: Пророка, як мене, підійме вам Господь, Бог ваш, із-поміж ваших братів; Його слухайте в усьому, що тільки Він скаже вам. І станеться, що кожна душа, яка не послухає того Пророка, буде вигублена з-поміж народу. Так, і всі пророки від Самуїла і ті, що після нього, скільки лише говорили, також провіщали про ці дні. Дії 3:18–24.

Петро зазначає, що всі пророки говорили про часи освіження та пізній дощ, а Ісаїя визначає клас, який відкидає остаточні часи освіження, що настають наприкінці слідчого суду, коли гріхи вигладжуються і падає пізній дощ. У той час клас, що уклав завіт зі смертю, про який говорить Ісаїя, за словами Петра, "буде знищений з-поміж народу". Сестра Вайт часто

звертається саме до цього часу Ісаїного спокою та освіження.

Ангел, що долучається до проголошення вістки третього ангела, має осяяти всю землю своєю славою. Тут передвіщено працю всесвітнього масштабу й небувалої сили. Адвентний рух 1840–1844 років був славним проявом Божої сили; вістка першого ангела була донесена до кожної місіонерської станції у світі, і в деяких країнах спостерігався найбільший релігійний інтерес, який був засвідчений у будь-якій країні від часів Реформації шістнадцятого століття; але все це буде перевершено могутнім рухом під впливом останнього попередження третього ангела.

Діло буде подібним до того, що відбувалося в День П'ятидесятниці. Як 'ранній дощ' був даний під час виливання Духа Святого на початку проповіді Євангелія, щоб викликати проростання дорогоцінного насіння, так і 'пізній дощ' буде даний наприкінці для дозрівання жатви. 'Тоді ми пізнаємо, якщо будемо прямувати до пізнання Господа: вихід Його певний, як ранок; і Він прийде до нас, як дощ, як пізній і ранній дощ для землі.' Осія 6:3. 'Тож радуйтеся, діти Сіону, і веселіться в Господі, Бозі вашому: бо Він дав вам ранній дощ помірно, і Він зішле для вас дощ — ранній дощ і пізній дощ.' Йоїл 2:23. 'В останні дні, говорить Бог, Я виллю від Мого Духа на всяке тіло.' І станеться, що кожен, хто покличе ім'я Господнє, спасеться.' Дії 2:17, 21.

Велике діло Євангелія не завершиться меншим проявом Божої сили, ніж той, що ознаменував його початок. Пророцтва, які сповнилися у вилитті раннього дощу на початку проголошення Євангелія, знову мають сповнитися у пізньому дощі при його завершенні. Ось «часи освіження», на які очікував апостол Петро, коли сказав: «Отож, покайтеся й наверніться, щоб стерлися ваші гріхи, коли настануть часи освіження від лица Господнього; і Він пошле Ісуса». Дії 3:19, 20. Велика боротьба, 611.

Випробування ґрунтується на методології пізнього дощу, яка представлена як «рядок на рядок». Випробувальна вістка передається сторожами, які говорять «іншою мовою» і представлені як такі, що мають «заїкуваті уста». Випробувальна вістка пізнього дощу була б проголошена сторожами, які не були навчені методології відступницького протестантизму та католицизму, яку адвентизм перейняв упродовж своєї історії бунту.

Недалекий той час, коли випробування прийде до кожної душі. Нам нав'язуватимуть знак звіра. Ті, хто крок за кроком поступався світським вимогам і пристосовувався до світських звичаїв, не вважатимуть важким підкоритися тим, хто при владі, радше ніж наражати себе на глум, образи, загрозу ув'язнення та смерть. Боротьба точиться між заповідями Божими і заповідями людськими. У цей час у церкві золото буде відділене від шлаку. Справжня побожність буде чітко відрізнятися від її зовнішньої подоби та блискучої мішури. Багато зірок, якими ми захоплювалися за їхню яскравість, тоді згаснуть у темряві. Полову, мов хмару, рознесе вітром, навіть із місць, де ми бачимо лише токи, повні добірної пшениці. Усі, що одягаються в оздоби святині, але не зодягнені в Христову праведність, постануть у соромі власної наготи.

Коли дерева без плоду зрубують як такі, що марно займають землю, коли безліч лежебратів відрізнують від істинних, тоді приховані стануть явними й, з осаннами,

вишикуються під стягом Христа. Ті, що були боязкими й невпевненими в собі, відкрито стануть за Христа та Його істину. Найслабкі й нерішучі в церкві будуть як Давид — готові діяти й наважуватися. Чим глибша ніч для Божого народу, тим яскравіші зорі. Сатана жорстоко переслідуватиме вірних; але в ім'я Ісуса вони вийдуть більше, ніж переможцями. Тоді церква Христова постане «гарна, як місяць, ясна, як сонце, і грізна, як військо під знаменами».

Насіння істини, яке сіється місіонерськими зусиллями, тоді проросте, зацвіте й принесе плід. Істину приймуть душі, які витримають скорботи й прославлятимуть Бога за те, що їм дано страждати за Ісуса. «У світі будете мати скорботу; але мужайтесь: Я перемиг світ». Коли навальний бич проходитиме по землі, коли віяло очищатиме тік Єгови, Бог буде помічю Своему народові. Трофеї сатани можуть бути звеличені високо, але віра чистих і святих не злякається.

Ілля взяв Єлисея від плуга і накинув на нього свій плащ посвячення. Поклик до цієї великої й урочистої праці був звернений до людей учених і становища; якби вони вважали себе малими у власних очах і цілковито довірилися Господу, Він вшанував би їх честю нести Його стяг тріумфально до перемоги. Але вони віддалилися від Бога, піддалися впливу світу, і Господь відкинув їх.

Багато хто звеличив науку і втратив з поля зору Бога науки. У найчистіші часи церкви цього не було.

"Бог звершить у наші дні діло, якого мало хто очікує. Він підніме й звеличить серед нас тих, кого навчає радше помазання Його Духа, ніж зовнішній вишкіл у наукових установах. Ці заклади не слід зневажати чи засуджувати; вони встановлені Богом, але можуть дати лише зовнішню підготовку. Бог явить, що Він не залежить від освічених, самоважливих смертних." Свідчення, том 5, 81, 82.

«Затоплюючий бич» є символом недільного закону, який починається в годину великого землетрусу одинадцятого розділу Одкровення. Він означає поступовий період випробування недільним законом.

«Іноземні держави наслідуватимуть приклад Сполучених Штатів. Хоча вона очолить, проте та сама криза спіткає наш народ в усіх частинах світу». Свідчення, том 6, 395.

Безпосередньо перед недільним законом фальшиві монети з сну Міллера виметені за вікно, так само як лаодикійські адвентисти виплюнуті з уст Господа. Тоді церква піднесена як знамено: «прекрасна, як місяць, ясна, як сонце, грізна, як військо з прапорами». Вістка Ісаї, що лунає з «іншої мови» та «заїкуватих уст», представляє тих, кого піднято й звеличено, і які навчені помазанням Його Духа, а не зовнішньою підготовкою в наукових установах. Пияки Єфрема провалюють іспит «рядок за рядком», бо мудрість їхніх мудреців щезла. Для них пророцтво стало як запечатана книга.

Історія, про яку, за словами Петра, говорили всі пророки, починаючи від Самуїла, дає кілька прикладів загибелі адвентистів, які відкидають звістку про пізній дощ, але це не фізична смерть, якої вони зазнають під час недільного закону, а духовна смерть, що

супроводжується усвідомленням реальності того, що вони загублені навіки, як це представлено нерозумними дівами, які в книзі Амоса пробуджуються і усвідомлюють, що вони загублені.

Ось надходять дні, говорить Господь Бог, коли Я пошлю на землю голод — не голод хліба і не спрагу води, а голод на слухання слів Господніх. І блукатимуть вони від моря до моря, і від півночі аж до сходу, бігатимуть туди й сюди, щоб шукати слово Господнє, та не знайдуть його. Того дня зомліють від спраги вродливі діви й юнаки. Ті, що клянуться гріхом Самарії й кажуть: «Живе твій бог, о Дане», і: «Живе дорога до Вірсавії», — упадуть і більше не встануть. Амос 8:11–14.

Після згадки про час недільного закону за допомогою символу «навального біча» Ісаія звертається до постійного страху й тривоги тих, хто уклав угоду зі смертю.

І ваш завіт зі смертю буде скасовано, і ваша угода з пеклом не встоїть; коли пройде нищівний бич, тоді він розтопче вас. Від того часу, як він вийде, він вас захопить; бо щоранку він проходитьиме, і вдень, і вночі; і буде лише жахом — зрозуміти звістку. Ісаія 28:18, 19.

Розуміння зростання знання, представленого дорогоцінностями Міллера, тоді буде недоступним, але "розуміння" повідомлення про прогресуючу кризу недільного закону засвідчить, що їхній завіт зі смертю було анульовано. Ті, хто ховалися "під брехнею", тоді визнають, що "Господь Бог" поклав "на Сіоні за підвалину камінь, випробуваний камінь, дорогоцінний наріжний камінь, надійну підвалину", але буде вже запізно. Неправди, під якими вони ховалися, просуваючись крізь історію, тоді будуть зметені. Багато з тих очевидних неправд легко впізнаються у видінні річки Улай.

Міллерити, згідно зі своїм розумінням другого розділу книги Даниїла, ототожнювали царства у восьмому розділі з тими самими царствами, що представлені у сьомому розділі. Відмінність між двома розділами полягає в тому, що сьомий розділ представляє політичні елементи цих царств, а восьмий розділ — релігійні елементи цих царств. З цієї причини восьмий розділ книги Даниїла зображено у термінах святилища.

Восьмий розділ книги Даниїла використовує символіку святилища для зображення царств, але кожен символ святилища, представлений у цьому розділі, є оскверненим, тим самим окреслюючи відмінність між істинною релігією Христа і хибною релігією Сатани. Баран — це тварина, яку використовували як жертву в Божому святилищі, але кожна жертва святилища мала бути без вади. Баран у восьмому розділі не міг бути використаний як жертва в Божому святилищі, бо його роги були неоднакові.

Потім я підвів очі свої, і побачив, і ось: перед рікою стояв баран з двома рогами; і ті два роги були високі, але один був вищий за інший, і той вищий піднявся останнім. Даниїла 8:3.

Баран із двома рогами різної довжини не був би прийнятий як жертва в Божій святині, але цей символізм походить не від істинної Божої релігії, а від сатанинської підробки —

язичництва. Наступне царство було представлене козлом, якого також приносили в жертву у святині, але знову ж таки, козел був зіпсований, бо мав ріг між очима і йому бракувало симетричної довершеності, потрібної для жертви у святині.

І коли я роздумував, ось козел прийшов із заходу по поверхні всієї землі й не торкався землі; і в того козла був видатний ріг між його очима. Даниїла 8:5.

Зрештою ріг козла зламався, і на його місці вирости чотири роги, що також робить козла непридатним для принесення в жертву у Божому святилищі.

Тому той цап став вельми великим; а коли зміцнів, великий ріг зламався, і замість нього вирости чотири визначні роги на чотири вітри неба. Даниїла 8:8.

Восьмий розділ книги Даниїла починається без того, щоб царство Вавилону було представлене символом. Вавилон, перше царство біблійного пророцтва, уже був засвідчений у Писанні двома свідками другого та сьомого розділів; але у восьмому розділі Вавилон навмисно прихований, щоб підкреслити пророчу ознаку того, що папство отримує смертельну рану, яка зрештою зцілюється. У період від його смертельної рани і до її зцілення папство пророчо приховане, або забуте. Це приховування також було представлене тим, що царство Навуходоносора було усунуте, а згодом відновлене.

Восьмий розділ книги Даниїла починається з прямого символу другого царства, вводячи барана, що представляє Мідійсько-перське царство, за яким іде спотворений козел, що представляє Грецьке царство. Потім з одного з чотирьох вітрів, на які розпалися чотири роги Греції, Даниїл бачить малий ріг, що представляє четверте царство — Рим. Малий ріг уособлює обидві фази Риму, які представлені в чотирьох віршах. Язичницький Рим представлений малим рогом у чоловічому роді, а папський Рим — малим рогом у жіночому роді.

І з одного з них вийшов малий ріг, який вельми розрісся на південь, і на схід, і до прекрасного краю. І він піднісся аж до війська небесного; і скинув на землю частину війська та зірок, і потоптав їх. Так, він звеличився навіть до Князя війська, і через нього було забрано щоденну жертву, а місце його святині було повалено. І військо було дано йому проти щоденної жертви через переступ, і він кинув правду на землю; і діяв, і мав успіх. Даниїла 8:9-12.

Малий ріг Риму, який входить у розповідь у дев'ятому вірші, представлений у чоловічому роді, а потім у десятому вірші малий ріг представлений у жіночому роді, далі в одинадцятому вірші малий ріг представлений у чоловічому роді, і в дванадцятому вірші малий ріг знову представлений у жіночому роді.

Восьмий розділ книги Даниїла приховує перше царство, потім наступні два царства представлені як осквернені храмові тварини, а четверте царство представлено рогом. Ріг у пророчому сенсі спотворений, бо постає то як чоловік, то як жінка, потім як чоловік і потім як жінка.

Жінка не повинна носити те, що належить чоловікові, і чоловік не повинен вдягати жіночу одягу: бо всі, хто так чинять, є мерзотою перед Господом, Богом твоїм.
Повторення Закону 22:5.

Чоловічий вияв малого рога язичницького Риму знаходиться у дев'ятому та одинадцятому віршах, тоді як жіночий вияв малого рога папського Риму — у десятому та дванадцятому віршах. Рід малого рога розпізнається, якщо розглядати слова Даниїла на рівні оригіналу — чого Міллер не міг побачити, бо він користувався лише Конкорданцією Крудена, а Конкорданція Крудена не містить відомостей про оригінальну мову. Чергування родів упродовж цих чотирьох віршів було помічене перекладачами Біблії короля Якова, і вони зберегли роди в цьому уривку — якщо знати, на що звертати увагу.

Перекладачі розрізнили відмінність між «малим рогом» у чоловічому та жіночому роді у віршах з дев'ятого по дванадцятий і передали цю відмінність словом «it». Слово «it» уживається щодо «малого рога», коли його подано в жіночому роді. Див. книгу Даниїла, розділ восьмий, вірш десятий:

І воно звеличилося аж до війська небесного; і повергло на землю деяких із війська та із зір, і потоптало їх. Даниїла 8:10.

Воно «вельми звеличилося» і «воно повергло», таким чином ототожнюючи малий ріг із жінкою. Дванадцятий вірш говорить:

І військо було дано йому проти щоденної жертви через переступ, і воно повалило істину на землю; і чинило, і мало успіх. Даниїла 8:12.

У дванадцятому вірші додано слово «him», і воно неточно передає «малий ріг», бо «малий ріг» у вірші двічі позначений як «it», тим самим вказуючи на жіночий рід. Перекладачі, очевидно, розпізнали розрізнення роду у Даниїла, але не були певні щодо того, що мав на увазі Даниїл, і спробували зробити «малий ріг» у вірші чоловічого роду, додавши виділене курсивом слово «him», але це не підтверджується фактичними словами Даниїла. Його слова показують, що «малий ріг» — жіночого роду, і «it» (жіночий «малий ріг») повалила істину на землю, і «it» (жіночий «малий ріг») діяла й процвітала.

У дев'ятому вірші вислів «малий ріг» має чоловічий рід і представляє язичницький Рим. Він походив з одного з «чотирьох вітрів», на які розпалася Грецька імперія. У цьому вірші, відповідно до історії, язичницький Рим підкорив три географічні області, коли займав своє місце на троні землі.

І з одного з них виріс малий ріг, який вельми звеличився до півдня, і до сходу, і до прекрасного краю. Даниїла 8:9.

В одинадцятому вірші (де суперечка щодо «щоденного» знаходить одне зі своїх головних полів битви) малий ріг представлений як «він», «йому» та «його».

Так, він звеличився навіть до князя воїнства, і ним була віднята щоденна жертва, і місце його святині було повалене. Даниїла 8:11.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

"Кожен принцип у слові Божому має своє місце, кожен факт — своє значення. І вся структура, у задумі й виконанні, свідчить про свого Автора. Таку структуру не міг би ні задумати, ні створити жоден розум, окрім розуму Нескінченного." Освіта, 123.